

ЯБЛУКО НА СПАСА

(думки – спогади – молитви)

ВІРА ВОВК

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО

2021

Авторка послуговується правописом Г.
Голоскевича.

Усі права застережені.

1. ЯБЛУКО

Я збирала суніці,
Що літо розсіяло
На окраїнах саду,
І не сягнула по яблуко
Мені призначене
І не мені подароване
Колись і тепер.

Я не шукала скарбів
За брамою Сезама,
Та знайшла один скарб
В обіймищах зору
Дійсного чи уявного
Колись чи тепер.

На окраїнах саду
Як збирала суніці,
А може в поезії,
Я знайшла своє яблуко
Мені призначене
Й мені доручене
Колись і тепер.

2. ПОРАДА

Може цей день присвячений
Щоб служити,
Може комусь потрібно ліку
Твоєї молитви.

Будь посланцем благовісті,
Усмішки, поради,
Хай розвіються над засмученим ликом
Чорні хмари.

Цвіти у ласці Господній,
В Його промінні,
У дожданні Його волання
Стій у тіні.

3. РІВНОВАГА

Перше шукаєш на березі річки
Барвистої ріні,
Потім мушель над океаном
У південному світлі.

Давно будилася над головою
Зірка надрання,
Тепер розвівається на небосхилі
Пізна заграва.

Коли життя міняє радість на смуток,
Послухай ради:
Прийми це наче правило гри
Для рівноваги.

4. УСМІШКА

Я самотня на астероїді,
Астронавти його не знають,
Тільки часом загляне мій ангел
Крізь віконце сусідського раю.

Ми усміхнемось одне до одного
І в усмішці – таємна розмова...
Це мов спів солов'я на мигдалю,
Мов розквітла троянди корона.

Як назвати таке спілкування?
Його назви не відають люди,
Бо дарує немовлену радість
І блаженство усім і усюди.

5. ДАНИНА

(Н.Г.)

Я марила про летючі килим чи корабель
Що підносять із буднів у казку надземну;
Бажала серце напоїти красою
Далеко від темені, до світанку одверту.

Страждала від немочі побороти щодення
І забула, що в мене Господня данина,
Якої позаздрили б владарі світу:
Потужні до лету призначені крила.

6. ПОТОНУЛА ЦЕРКВА

Існує легенда про церкву
В озері потонулу,
У давній час ворожнечі
До православного люду.

Як тільки приклониш вуха
До темносиньої хвилі,
Почуєш підводні дзвони
І співи від ворога скриті.

Як віра прочистить стежку
Від стайні до брами палати,
Повернеться з озера церква
В промінні Господньої слави.

7. ПОТОНУЛА ЮНІСТЬ

Мою юність покрив океан
Глибокими водами,
Зосталася тільки туга туго
До серця прикована.

Коли прибій серед ночі приносить
Спогади сонні,
Я марю щоб повернув хоч до ранку
Мої весни підводні.

Шумить океан темносинім голосом
Мов орган у соборі
І розносить по березі свої хвилі
У білій короні.

8. ГОСТИНА

Я в ангела на гостині
Подивляю святкову трапезу,
Смакую її смаколики.
З додатком гірчиці та перцю.

Це припис пекельної кухні,
Що протиріччя вживає,
Пекельні рецепти не нудять,
Бо все там нове і цікаве...

Часом ангелам треба
Від земних доброї ради
Пекельні рецепти вживати
Лиш на їстивні справи...

9. ЗРІЛІСТЬ

Дай Боже дозріти мені Твоїм яблуком
Смачим і вродливим,
Коли в рідних садах уже досягають
Твої груші та сливи.

Прийди власноручно його зірвати
З важкої гілки,
Щоб бути світлим у плодозборі
Серед тіни.

10. МОЛИТВА

Коли я в молитві птахом літаю,
В обіймах крилатих тримаю Вселенну:
До душі пригортаю поля й садиби,
Свою цвітучу й далеку землю.

Ріки, що наче блакитні лебеді,
І гори предвічні, далекозорі,
Що марять хоча б у снах доторкнути
Господніх колін на небеснім престолі.

Усе таємне стає мені рідне
Як задуми Божі, що людям незримі.
Коли я в молитві птахом літаю,
Мені відчиняються двері святині.

11. УЯВА

Я дістала ласку уяви
Пізнавати далекі світи,
Зоріти дива невидимі
В обіймах густої імли,

В пастушій колибах снідати,
Обідати серед князів,
Де в товаристві з гостями
Фігури садів кам'яні,

Вечеряти в колі поетів
І ночувати удвох,
У замку, де страшить самотніх
Поганський, ображений бог.

12. ДИВА

Я постійно живу в оточенні див,
Смирно приходять леви й ягуари,
Відвідують тигри, газелі, жирафи,
До рук прилітають орли й пелікани.

Сідають на голову й на рамена
Веселкопері рай-птиці довірні,
Й на яворовім, зеленім листі
Приносять таємні любовні вісті.

13. ЗОЛОТІ ОЧІ

У моїх очах ти вбачаєш
Золоту пекторалю,
Знайдену серед степу,
Чи в прадідівському саду.

Я бачу її постійно
Очима власного роду;
Це вічна туга чужинки
За золотом рідного дому.

14. ЖАРТИ

Прости нам, Господи,
Для розпромінення
Забави й жарти,
Аби розвіяли
Серед щодення
Чорні хмари.

Ми не бажаємо
Тебе пустослів'ям
Образити,
Тільки сміятися
З марних обіймів
Лихої години.

15. ВІОЛЯ-ДА-ЃАМБА
(Терезії)

Для мене гратимеш
Так у минулому
Як нині й завтра,
Завжди присутня
Для душі й серця
Віоля-да-ѓамба.

Хоча приходять
Сум і самотність
До мене в гості,
Несуться пахощі
Твоєї музики
Крізь час і простір.

16. ОПІКА

Світлом моєї садиби
Є Гошівська Богородиця,
Дбає про зелень веранди,
Піклунка трапези й ложа.

Мій стіл огортає любовно
Оранта Святої Софії,
Благословить мої книги
І всіх мені рідних на світі.

Моє життя – у долонях
Спасителя на Корковадо
У безугавній ласці
Хліба та винограду.

17. ЛАСКА СЛОВА

Дай мені, Господи, у ласці слова
Глибінь печери,
Щоб полонила серце і душу
В аврі містерії.

Аби печерні малюнки вказали
Стежку незнану
І озорили, мов смолоскипи,
Ум та уяву.

18. КВІТИ

(І.Д.)

Я несу Тобі, Господи,
З понадземного лету
Найшляхетнішу квітку –
Синю орхідею.

Дарую Тобі, Богородице,
З княжого терему
Лілеєну посестру,
Білу хризантему.

Приношу тобі, мій друже,
В усміхненім смутку
З над потоку дитинсьва
Вірну незабудьку.

19. ВІРШІ

Не лишайте мене самої,
Самовладні, нечемні вірші,
Що безумно літають світами
Своєму гнізду невірні.

Ви для інших – чужі прибудди,
Безбатьченки, зайди, цигани,
Ніхто не запросить до себе
Обідати, чи ночувати.

Хіба хтось з незнаних поетів
По голові вас погладить
І подарує цукерку
З білої чеколяди.

20. ПОБАЖАННЯ
(Ю Г.)

Хай цей ранок тебе привітає
Любовним листом
І доброю вісткою;
Хай цей вечір утішить
Сповненим задумом
І ясною зіркою.

Живімо в мирі
З духом природи
Будь якого сезону,
Й несімо в серці
Крізь громовиці
Добру погоду.

21. ВАТРА
(В.М.)

В тебе від Бога ватра.
Окриль її кожну хвилю
Аби творчий дух не загас
Через банальну причину.

Будь у постійнім горінні
З духом вогню на вазі,
Бо це – єдине вагоме
В леті поета до зір.

22. НОША

Коли ти – гостя
В радіснім домі
На чужім святі,
Будь для присутніх,
Наче в театрі,
В чільці та сарі.

Коли ти просто
Щоденна з'ява
У себе дома,
Буденна ноша
Не є образою
Рідним довкола.

23. ВІРНІСТЬ

Щоб кругом тебе лелеки,
Ластівочки та сарни гуляли,
Будь гідним, безкрилий двоногий,
Звірино-пташиної слави.

Не вистачить їх принагідно
Подивляти якоїсь години,
А треба при серці тримати
І з вірністю щиро любити.

24. ПРИРОДА

(І.К.)

Як двері до людського щастя
Мудрець уважає природу,
Яка за старання приносить,
Безмежну вірність пророчу,

Щоб росли гаї кучеряві,
Рясніли трави та квіти,
Птахи радісно гнізда звивали
А зорі сонцями горіли.

І люди, як колом природа,
Будилися б завжди щасливі,
Підводили б очі до неба
Та Бога хвалили в молитві.

25. РІЗДВЯНІ ВІДВІДИНИ
(С.С.)

Ти певно вночі приходила:
Африканські фіялки завчасно розквітли,
Кущ манакá відродився усохлий, –
Марилось також разом радіти.

Чому ти сонну мене не збудила?
Ти знала, як прагну твого обняття,
Як спрагло тужу за твоїм поцілунком,
Самітня й далека від рідного свята.

Ти святкуватимеш серед блаженних...
Не сумуй, мамо, що я забута,
Людям призначено веселитися
А мені плакати в обіймах Ісуса.

26. СЕРЦЕ

(О.С.)

Він кутив цілу ніч сигарети,
Не міг очей стулити, казали,
Думаючи про ту дитину,
Якої не міг врятувати.

* * *

Стоїть на предвічнім престолі
У саяві безсмертного німбу
Серед коштовностей неба
Велике серце з рубіну.

27. ПІСЕНЬКА
(О.С.)

Я виграла партію шахів
І не вірила в своє щастя;
Стоячому в дверях віддячила
Клявішами фортепіяна.

Ми не відали, що та пісенька
У хвилину безжурну грана
З відкритим у віддаль порогом
Для нас була пісня прощання.

28. ОГОРОДНИЦЯ

(С.С.)

Ти піклувалася пуп'янком
Наче своїм немовлятком;
Галузилися дерева
Повдягані завжди на свято.

Твій сад був твоїм раєм,
Ти забрала його зі собою;
Оплакують квіти опалі
Пройдешню княжу корону.

29. КОХАННЯ

Не цурайся свого кохання,
Це – дарунок великий від Бога,
Він робить тебе світлішим
Від цезара чи фараона.

Не старайся його замінити,
Воно – блаженна хвилина,
А коли тобі неможливе –
На вівтар постав і молися.

30. ПОДВІЙНЕ ЖИТТЯ
(О.С.)

Я літаю з журавликами
У драмі чи епопеї,
Краї переживань – невідомі,
Сценарії – не буденні –

Це наче моє подвійне життя,
Одне – то події одверті,
І друге, що відкриває мені
Містерій таємні двері.

31. ЗЕЛЕНА ПТАШКА

Прилетіла до мене самотність
Сіла на підвіконня.
«Тут моє царство!» – сказала
Кинувши оком довкола.

Знічев'я зелена пташка
Злетіла з чужого балькону,
Затріпотіла крильцями
Й прогнала непрошену гостю.

32. ЧЕРВОНА КАЛИНА

Хай твої ягоди дозрівають,
Хай щодня червоніють,
Хай принесуть нашим дітям
Заснулу надію.

Уже поле осамотніло,
Біла папороть шиби малює,
Прагне сонця природа довкола,
А сонце – світом забуте.

Хай жевріє життя в любові,
Хай не спить життєдайна сила!
І в плодах повнокровних у сонці
Заяріє Червона Калина!

33. НАМІРЕННЯ (Т.К.)

Я молюсь за троянди розквітлі,
За акації в літньому сонці,
За африканські фіяфлки
Й іксорії ярко-червоні.

А також за вірних лелек,
Співвласників холмського неба,
За твоїх домашніх тварин
Й поетичне твоє надхнення.

34. ALMA MATER

Я ніччю, як давніше за дня,
Купаюсь в академічному поті:
То мучу бідних студентів,
То сама – мов на Голгофі.

Це – професійні привілеї
Таке прив'язання завзяте.
У давній вірності катедрі
Хай розцвітає Alma Mater!

35. ДОЖИДАННЯ

З Новим Роком зірчастий сніг
Одягає ялиці зелені,
У дожданні Христа
Тішаться близькі й далекі.

Сьогодні ми всі молоді,
Ми всі разом з дітьми щасливі,
Ніхто не самотній на світі ,
Ми –люди, у людській родині.

36. РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ

Дозволь мені, Боже, докінчити
Всі добрі задуми й дії
На корону Господню у вічності,
На Твоє ім'я в промінні.

Хай радують наше серце
Твої плоди благодатні,
Що являються біля ялинки
Наче дарунки різдвяні.

37. ДОВГИ

Намагаймося впорядкувати
Непомітні дрібниці в тіні,
Аби з ними Творцеві віддати
Наші довги довголітні.

Ми оправдуємо перед собою
Сховані в тінях провини,
Але сонце прсвітлить тіні
Й довги всім на яву під ними.

38. ДЕНЬ
(О.К.)

Який прекрасний кожен Твій день
Увечір чи рано,
В короні сонця, в мантиї снігу,
З дощем чи градом.

Дозволь нам завжди його прийняти
На світле діло:
В Господній дані для всього світу
Добро несімо.

39. ОБКЛАДИНКА

(З.Л.)

Нечитана книжка існує,
Як непита чаша вина,
Як у дзьобенці скрита
Вербна сопілка німа.

Голос її містерії
В полі уяви живе,
Лиш барвна обкладинка править
За видиме книжки лице.

40. ВАБА

Нас завжди ваблять
Небуденні пригоди,
Небезпечні печери,
Найглибші води.

Провадь доброю стежкою,
Провіднику долі,
Дійти на верхів'я
В сонця короні.

41. ВІДЛУННЯ

Коли ти мене закличеш,
А я не відгукнуся,
Повернеткься може до тебе
З воання далеке відлуння.

Коли надішлеш для мене
Поезію чи поему,
Може дістанеш від вітру
Відповідь понадземну.

Подумай тоді, що край лісу
Збираю червоні суниці
Для зустрічі, що не минає
У вічності щедрій хвилині.

42. ГОСТИНЕЦЬ

З цього горба під вечір
Аж до зір долітали
Закохані мадриґали,
Надхненні, давні кантати.

Летіли над океаном
До Києва, Одеси і Львова,
Раділа співучим гостинцем
Кожна ніч яснозора.

Минули роки співучі,
Доба за добою кане,
А що Усевишньому миле,
У вічності не минає.

43. ХРИСТОС НА ГОРБІ КОРКОВАДО

Ти любовно розкрив рамена
Пригорнути океан з островами,
Затоку з казковим містом,
З будинками та садами,

Палатами, галереями,
Церквами й каплицями разом,
Включно з моєю садибою
В тіні гори Корковадо.

44. ЧАЙКА

Зроби мене, Господи,
Ластівкою, або голубкою,
Сапфіровою хвилею океану
Купаною,

Ніж має битися об дорогу
Щемлива туга,
Давніми сльозами малиновими
Купана...

45. УЧИЛИЩЕ СВЯТОЇ УРСУЛІ

На зеленім пагорбі
З молитвою рано
Стоїть давнє училище
Сестер Урсулянок.

Там Матері Евхаристії
Душа променіє,
Всі дерева моляться:
Хаїре, Марія!

Хай завжди благословиться
Слово надхненне,
Милуйся, Богородице
Κεχαρίτωμένη!

46. ПОВНІ ВІДРА

(І.Г.)

Коли дістанеш повні відра
З повної ласк криниці,
Віддай молитвою Богородиці
Нашій небесній Княгині,

Яка учить нас цінувати
Кожну їхню краплину
Й не розілляти Божого дару
В шумі веселого пиру.

Бо обдаровані мають ласку
Божественного престолу
Інших спраглих обдарувати
Блаженним ковтком напою.

47. ЩЕДРІСТЬ
(А-М. М.)

Є ангельські промінні душі
На нашій стежці
Одна розмальовує світлі картини
В моєму серці.

В її картинах усе бразилійське:
Горби, фавелі,
Широким духом її народу
Надхненні.

Вона пригостила зерном з долоні
Птахи незнану,
Що прилетіла на крилах вітру
З чужого краю.

48. СТОКОРОТЬ
(А.О.)

В університетському колі,
Де різних мудреців орава,
Ти, стокороть непомітна,
Небесною зіркою сяла,

А нас, нових, обдарила
Великодушними призами;
Ми грілися, наче пташата,
У тебе під крилами.

Тепер крізь небесне віконце
Сама приглядаєшся,
Що там у нас під крилами
Вигрівається.

49. БЛАГАННЯ

Зачерпни глибоко, Пресвята Богородице,
У благо своєї криниці,
Щоб наділити моїх рідних і друзів
Добром у сутужній годині.

Аби розцвіли, наче весною
Стоквіттям поле та нива,
Аби співали на взір флюяри
Мов річки та полонини.

Аби наділені Духом Святим,
До смутком огорнених слані,
Летіли окрилені Його ласкою
В поезії, мрії та яві.

50. ПОДЯКА

Предвічний Боже святих предків,
Звільни нас від мряки й тіні,
Дай нам спасенного творчого духу,
Скупай у цілющому світлі.

Ти Володимира нам поставив
На наддніпровім узгір'ї
І даєш приклад, аби ми стали
Мудрі, святі та вірні.

Благословенний будь, Сину Божий,
З усім, що святе на світі
І нас підносить із земного праху
В присутність сонць і сузір'їв.

ЗМІСТ:

1. ЯБЛУКО
2. ПОРАДА
3. РІВНОВАГА
4. УСМІШКА
5. ДАНИНА
6. ПОТОНУЛА ЦЕРКВА
7. ПОТОНУЛА ЮНІСТЬ
8. ГОСТИНА
9. ЗРІЛІСТЬ
10. МОЛИТВА
11. УЯВА
12. ДИВА
13. ЗОЛОТІ ОЧІ
14. ЖАРТИ
15. ВІОЛЯ-ДА-Г'АМБА
16. ОПІКА
17. ЛАСКА СЛОВА
18. КВІТИ
19. ВІРШІ
20. ПОБАЖАННЯ
21. ВАТРА
22. НОША
23. ВІРНІСТЬ
24. ПРИРОДА
25. РІЗДВЯНІ ВІДВІДИНИ

26. СЕРЦЕ
27. ПІСЕНЬКА
28. ОГОРОДНИЦЯ
29. КОХАННЯ
30. ПОДВІЙНЕ ЖИТТЯ
31. ЗЕЛЕНА ПТАШКА
32. ЧЕРВОНА КАЛИНА
33. НАМІРЕННЯ
34. ALMA MATER
35. ДОЖИДАННЯ
36. РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ
37. ДОВГИ
38. ДЕНЬ
39. ОБКЛАДИНКА
40. ВАБА
41. ВІДЛУННЯ
42. ГОСТИНЕЦЬ
43. ХРИСТОС НА ГОРІ КОРКОВАДО
44. ЧАЙКА
45. УЧИЛИЩЕ СВ. УРСУЛІ
46. ПОВНІ ВІДРА
47. ЩЕДРІСТЬ
48. СТОКОРОТЬ
49. БЛАГАННЯ
50. ПОДЯКА